

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010411
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Patrik Príbelský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513010411.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti obžalovanému I. G., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom G. U., U. č. XXXX, stíhaného pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a) Tr. zákona, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, sp. zn.: 1T/164/2013-326 z 19.12.2014 a na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného I. G.

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozsudkom sp. zn.: 1T/164/2013 zo dňa 19.12.2014 uznal obžalovaného I. G. za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od roku 2011 do 19.12.2012 v G. U., časť U., v bytovke č. XXXX, ako otec týral svoju dcéru ml. A. S., nar. XX.XX.XXXX, v spoločnej domácnosti tak, že ju verbálne napádal, verbálne jej nadával, fyzicky ju napadol, v dôsledku čoho jej vybil zub, prechádzal sa po byte nahý, pomočoval sa v miestnosti, čo po ňom musela upratovať, vyhrážal sa, že ju zabije, utopí, viackrát bola nútená z domu ujsť aj v nočných hodinách bez ohľadu na ročné obdobie, v dôsledku čoho sa musela skrývať v pivnici, v lese a na iných miestach, čím jej spôsobil psychické utrpenie.

Za to mu bol podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku bola poškodená, zastúpená opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odkázaná s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote odvolaním napadol obžalovaný a prokurátor.

Prokurátor vzal dňa 22.12.2014 svoje odvolanie späť.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že odvolanie smeruje do výroku o vine i do výroku o uložení trestu odňatia slobody. Ako obžalovaného zo závažného zločinu mu bolo upreté právo na obhajobu, čím bola porušená jedna zo zásad trestného konania. On ako osoba práva neznalá nepoznal svoje práva v súdnom konaní, preto súdne konanie nechápal. Vina bola ustálená len na základe výpovede poškodenej a nepriamych dôkazov. Poškodená odmietala vypovedať proti nemu, na pojednávanie dokonca neprišla a až neskôr ju tam doviezli pracovníci ÚPSVaR. Vypovedať nechcela, ale prokurátor ju nútil vypovedať. Tak isto nútili vypovedať i jeho maloletého syna svedka C. G..

Tak poškodená ako i C. G. vypovedali pred vyšetrovateľom v strese, vyčerpaní, hladní a unavení. Stres bol zosilnený rozrušením spôsobeným pohrebom ich matky. Jeho syn C. uviedol poľahčujúce okolnosti keď vypovedal, že i v stave jeho opitosti si s ním syn dokázal poradiť, že ho dokonca poslúchol. Tiež uviedol, že pila aj matka detí. Prvotnou príčinou jeho rozporov s poškodenou bolo správanie sa jeho manželky. Ak niekoho napádal, tak len počas konfliktu so svojou manželkou. Tiež poškodená uviedla, že on ju napadol len vtedy, keď chránila matku. Deťom sa vyhrážal vždy len počas konfliktu s manželkou. On nemal úmysel svojej dcére spôsobovať žiadne utrpenie tak, ako je to uvedené v rozsudku. Absentuje subjektívna stránka týrať svoju dcéru. Súd prvého stupňa preto komplexne nevyhodnotil všetky skutočnosti vo vzájomnej súvislosti a preto nemohol objektívne určiť, či boli naplnené znaky žalovaného zločinu. Tiež nevzal do úvahy všetky skutkové okolnosti prípadu, ktoré by mohli svedčiť v jeho prospech. Aktuálne vedie riadny život, obmedzil požívanie alkoholu, našiel si prácu a svoje konanie oľutoval. Deti nemajú okrem neho už nikoho. Nikdy dcére nechcel vedome ublížiť.

Na základe uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a aby sám rozhodol o oslobodení spod obžaloby, alebo aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že je toho názoru, že rozsudok okresného súdu je zákonný, správny a dôvodný, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný sa pridržiaval svojho odvolania a dôvodoch v ňom uvedených.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods.7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods.9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods.12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods.14 Tr. por. Krajský súd preto konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú.

Pokiaľ ide o skutkový stav krajský súd uvádza, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného zločinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil také chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, tak ako je uvedený v rozsudku okresného súdu a zistenie, že skutok spáchal obžalovaný. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd vyvodil správne skutkové závery, pričom sa podrobne zaoberal dôkazmi, tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje závery riadne vysvetlil v odôvodnení rozhodnutia, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 ods.1 Tr. por.

Obžalovaný je usvedčovaný predovšetkým priamou výpoveďou poškodenej Z. G., svedkyne N. G., svedkýň Z. G. a D. D.. Ich výpovede sú konzistentné a vzájomne sa dopĺňajúce, pričom podávajú plastický obraz o dianí v rodine i o negatívnom správaní sa obžalovaného (nielen) k poškodenej. Znalec z odboru psychológie PhDr. Andrej Benkovič potvrdil, že správanie obžalovaného spôsobovalo poškodenej psychické utrpenie a všeobecná i špecifická vierohodnosť jej výpovede je zachovaná. Znalčka z odboru zdravotníctva MUDr. Ľubica Ondrisová uviedla, že u obžalovaného zistila zmiešanú poruchu osobnosti, najmä narcistické, histrózne, impulzívne a disociálne rysy. Obžalovaný je závislý na alkohole. Ovládacie a rozpoznávacie schopnosti obžalovaného mohli byť v čase požitia alkoholu znížené, ale nie vymiznuté.

Napokon i sám obžalovaný svoje konanie nepopiera, tvrdí však, že ním nespôsoboval poškodenej psychické utrpenie. Jeho obrana však bola jednoznačne vyvrátená výpoveďami poškodenej, svedkov, znalcov i ostatnými listinnými dôkazmi. V podrobnostiach potom krajský súd poukazuje na dostatočne vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa.

Na základe výpovedí poškodenej, svedkov ako i ostatných vykonaných listinných dôkazov teda možno nepochybne skonštatovať, že obžalovaný svojej dcére ako osobe blízkej spôsoboval psychické utrpenie, teda ju týral. Naplnil tým všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prejednávaneho zločinu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti považuje krajský súd všetky námietky obžalovaného za nedôvodné. Ak obžalovaný tvrdí, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, tak krajský súd musí uviesť, že v danom prípade sa nejednalo o prípad povinnej obhajoby. Teda obžalovaný si mohol kedykoľvek zvoliť právneho zástupcu, čo však neurobil. Nepožiadal ani o ustanovenie právneho zástupcu z dôvodu nemajetnosti,

či nespôsobilosti sa obhajovať. Za realizáciu práva na obhajobu v tomto smere je plne zodpovedný obžalovaný, pričom orgány činné v trestnom konaní ani súd mu v uplatňovaní jeho práva vôbec nebránili. Tak isto nie je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že poškodená Z. G. či svedok C. G. boli nútení, aby vypovedali. Pravdou je, že poškodená sprvu odmietala účasť na hlavnom pojednávaní a to zo strachu z obžalovaného a pod vplyvom traumatických udalostí, ktoré jej obžalovaný spôsobil. Neskôr sa však pojednávania zúčastnila a spontánne vypovedala.

Tvrdenie obžalovaného, že sa hrubo k svojim deťom správal len pri incidentoch so svojou manželkou, nemá pre posúdenie jeho viny žiaden relevantný význam a nie je preto spôsobilé ho exkulpovať, prípadne zmierniť dopad trestnej zodpovednosti. Z vykonaných dôkazov vyplýva, že jeho násilné konanie nebolo len jednorazovým vybočením z bežného správania, ale malo trvalejší ráz. Na právne následky jeho chovania nemá relevantný vplyv ani skutočnosť, že prípadne obmedzil požívanie alkoholu a je zamestnaný.

Preto možno skonštatovať, že súd prvého stupňa správne ustálil subjektívnu stránku konania obžalovaného, tak ako je vyjadrená aj v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené bola vyvrátená obrana obžalovaného tak, ako ju uvádzal aj v odvolaní. Odvolací súd sa teda v plnej miere stotožnil so závermi prvostupňového súdu vo vzťahu k skutkovým zisteniam, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a napokon tiež vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného.

Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré považoval odvolací súd za potrebné uviesť vzhľadom na argumentáciu uvádzanú v odvolaní, pričom s podrobnejším odôvodnením týkajúcim sa skutkového stavu a právnej kvalifikácie v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Možno preto skonštatovať, že súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych, ako i nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal súdený skutok tak, ako je to uvedené v skutkovej vete výroku o vine.

Napokon možno konštatovať, že pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Vzhľadom na skutočnosť, že u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností rovnaký, ukladal súd prvého stupňa trest na samej spodnej hranici trestnej sadzby. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti a konkrétny spôsob jej vykonania, ako i na jej následky na duševnom zdraví poškodenej a závislosť obžalovaného na alkohole bol trest správne uložený ako nepodmienečný.

Vo vzťahu k odkázaniu poškodenej strany s jej nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie, považuje krajský súd tento postup tiež za zákonný, pretože zisťovanie konkrétnej výšky nárokov by neúmerne predĺžilo trestné konanie.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné, a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.